

Bilag til Forsl. t. L. om Afløsning af Arvefæsteafgifter til Statskassen m. m.

Bagsværdgaardene maatte saaledes udrede 64 Sk. mere pr. Td. Hartkorn, end om de vare blevne ansatte til uprilegeret Hartkorn, og denne forøgede Byrde var stadig til Stede, da der i Anledning af den nye Matrikuls Indførelse foretoges en Deling af Landskatten i Gammel- og Landskatten, jfr. Frdn. 24. Juni 1840. — Da der dernæst ved Hartkornsegaliseringen i 1850 paalagdes det privilegerede Hartkorn samme Gammel- og Landskat som det uprilegerede Hartkorn, maatte de 5 Gaarde altsaa fremtidig udrede 8 Rdlr. 32 Sk. pr. Td. Hartkorn, eller 2 Rdlr. 32 Sk. mere end før i direkte Skat af Hartkornet. Men der da samtidig, jfr. Lov 20. Juni 1850, blev udbetalt Erstatning for denne Skattetilvækst, var den nye Skattebyrde hermed udlignet, og de 2 Rdlr. 32 Sk. pr. Td. Hartk. kunde saaledes ikke betegnes som nogen virkelig Forøgelse af den tidligere samlede Skattebyrde. Da man derimod ved Egaliseringen intet Hensyn tog til de ovennævnte 24 Rdlr. eller rettere til det Tillæg til Gaardenes samlede »Skattebyrde« af 64 Sk. pr. Td. Hartk., som de 24 Rdlr. repræsenterede, idet man hverken udbetalte Erstatning for dette Tillæg eller fjærnedede det, maatte Tillæget jo fremdeles anses som bestaaende.

Efter Ejendomsskyldens Indførelse i Henhold til Lov Nr. 103 af 15. Maj 1903 er de 5 Gaardes Stilling bleven ugunstigere. Da denne nye Skat paalignes alle Ejendomme efter et og samme Princip, er der vel hermed kun sket en Fortsættelse af det tidligere Retsforhold, hvorefter Skattebyrden er ens for alle Jorder. Men medens de 5 Gaarde i Bagsværd tidligere, paa Grund af den oprindelige Ulighed i Hartkornsbeskatningen, maatte siges at betale i *Arvefæsteafgift og Skatter tilsammen* 64 β pr. Td. Hartkorn mere end de øvrige Gaarde i Distriktet, kan Beregningen af denne Tillægsbyrde ikke længere have Gyldighed efter Hartkornsskatternes Ophævelse. Forholdet er nu faktisk det, at de 5 Gaarde ere underkastede ganske den samme *Skattebyrde* som de øvrige Gaarde, men at *Hovedgaardsaafgiften* af de 5 Gaarde ere 3 Rdl. større pr. Td. Hartkorn end af de øvrige Ejendomme.

Det synes i og for sig ganske urimeligt, at der skal paahvile disse Gaarde (eller rettere deres i Nutiden udstykkede Parceller) i Modsætning til alle de andre Ejendomme i Distriktet en saadan Tillægsbyrde, som ovenfor omtalt. Paa den anden Side kan det være vanskeligt at finde en Begrundelse for eller Hjemmel til denne Tillægsbyrdes Ophævelse. Thi det maa jo erindres, at de 3 Rdl. pr. Td. Hartkorn formælt udgøre og stedse have udgjort en Del af selve Arvefæsteafgiften, og det kunde da siges, at der manglede Hjemmel til et Bortfald af denne Del af Arvefæsteafgiften, idet der her kun forelaa et enkelt af de overmaade mange Tilfælde, hvor Arvefæsteafgiften var beregnet ulige for de enkelte Gaarde indenfor et og samme Distrikt. — Her maa nu imidlertid erindres, at de omhandlede 3 Rdl. pr. Td. Hartkorn oprindelig var tænkte som et Ækivalent for Skatterne af Bondejorden, altsaa skulde have samme Virkning for Bøndernes Økonomi, som om de betalte saadan Skat, for at disse kunde blive fuldstændig ligestillede med de øvrige Gaardmænd i Bagsværd, jvfr. ovenfor. Anledningen til Tillægsbyrden var saaledes oprindelig den, at de paagældende Jorder da vare skattefrie, og Tillægsbyrden har herigennem faaet en skattelignende Karakter. Men da nu Anledningen til Tillægsbyrden er bortfalden, i det alle Gaarde ere underkastede samme Beskatning, synes man med Føje at kunne hævde, at ogsaa Anledningens Følge, Tillægsbyrden skal bortfalde.

Under Henvisning til Ejendomsskyldlovens § 1, 3die Stykke, eller dennes Analogi skal Kommissionen herefter indstille:

at der føres et Beløb af 6 Kroner pr. Tdr. Hartkorn eller i alt 240 Kr. til Afgang i samtlige disse Gaardparcellers Hovedgaardsaafgift.